

Titel: Den paaseende Bias. [1ste til Syvende stykke]

Citation: "Den paaseende Bias. [1ste til Syvende stykke]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17, ?, ? [1772]*, s. 125.
Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_001_p125_bZONE1512652/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

derier i Naturen; men seldom lade de dens
 ne Vanskelighed, deres Kunst fører med sig,
 erindre dem om Menneskets Svaghed og
 Guds Uendelighed. Naar de ved naturlig
 Lyft og Beqvæmhed opnaa den Fulkommen-
 hed, de hige efter, saa ophæve de sig hel-
 lere end ydmyge. Naturens Kunst-Stykker
 kan aldrig mestres og dog dable disse oplæs-
 ste dem med at efterligne dem paa en daar-
 lig Maade. — Der er ingen Videnskab,
 som vi jo skulder Naturen. Geometrien
 lærte Orden og Dannelse og Forhold af
 den; Arkitekturen sit sine stolte Bygninger
 til at ligne dem, som Gud byggede Dyrene.
 Malerkunsten sit baade sine Farver og sine
 Portraitter laant af den; ja intet Haands-
 værk er saa kunstigt, at det ei skulle have
 Naturen at takke for Anledning til dets
 Opfindelse.

Deeles ubegribelige Forening, er uden
 Tvivl noget af det mærkværdigste i Naturen.
 Havde Skabningen ikke mindre Deele, end de
 vi kunde see med Øine, saa kunde vi vist nok
 hente de Deele, som skulle udgiere et og andet
 Legeme, og folgelig kunde vi jo og virkelig være
 Skabere; men ligesaa umuligt, som det er,
 ligesaa uformuende ere vi. — Den